

можливість притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 52 «Псування і забруднення сільськогосподарських та інших земель».

Незаконний видобуток бурштину-сирцю набуває своїх обертів, тому необхідно вжити заходів, щодо припинення даного самоправства, на підставі цього необхідно:

– прийняти закон, який би легалізував дану діяльність, такий законопроект вже прийнятий у першому читанні і внесений на розгляд Верховній Раді України у другому читанні [Постанова Верховної Ради України від 23.04.2015 року № 357-VIII « Про прийняття за основу проекту Закону України про видобування та реалізацію бурштину». – Електронний ресурс : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/357-19>];

– посилити відповідальність за дані діяння;

– врегулювати питання щодо порядку оподаткування даної діяльності, шляхом внесення змін до Податкового кодексу України;

– наділити додатковими повноваженнями контролюючих і правоохоронних органів або ж створення певних громадських формувань, наділених даними повноваженнями.

Отже, проблема незаконного видобутку бурштину є досить гострою, тому необхідно акумулювати всі правові сили і засоби впливу, задля того щоб налагодити дану ситуацію.

Матвіїв Н.В.

студентка,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМА ПРИТЯГНЕННЯ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ У СФЕРІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО

Адміністративна відповідальність являє собою оперативний засіб впливу на правопорушників, які допускають суспільно шкідливі вчинки у галузі використання природних об'єктів та їх ресурсів, охорони навколишнього природного середовища і забезпечення екологічної безпеки. Підставою для виникнення адміністративної відповідальності у сфері охорони навколишнього природного середовища є адміністративне правопорушення. Під ним слід розуміти винну, протиправну дію (або бездіяльність), яка порушує встановлений порядок охорони навколишнього природного середовища, використання природних ресурсів, завдає шкоди здоров'ю людини та довкіллю і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Найбільш розповсюдженими видами адміністративно карних екологічних правопорушень є невиконання вимог екологічної безпеки. До них можна віднести недотримання екологічних вимог при проектуванні, розміщенні, будівництві й експлуатації промислових об'єктів, здійснення транспортування, збереження, переробки та знищення промислових і побутових відходів, порушення правил використання і вимог охорони окремих видів природних об'єктів та їх ресурсів тощо. Дані види адміністративних правопорушень закріплені в главі 7 Кодексу про адміністративні правопорушення, як адміністративні правопорушення в галузі охорони природи, використання природних ресурсів, охорони пам'яток історії та культури [1, с. 262].

Основною проблемою адміністративної відповідальності за порушення законодавства в сфері охорони навколишнього природного середовища, те, що суб'єктами даного виду відповідальності лише є фізичні особи відповідно до Кодексу про адміністративні правопорушення. Тобто даний нормативно-правовий акт виключає відповідальність юридичних осіб за адміністративні правопорушення в сфері охорони навколишнього природного середовища.

Так, згідно з рішенням Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням відкритого акціонерного товариства «Всеукраїнський Акціонерний Банк» щодо офіційного тлумачення положень пункту 22 частини першої статті 92 Конституції України, частин першої, третьої статті 2, частини першої статті 38 Кодексу України про адміністративні правопорушення (справа про відповідальність юридичних осіб) від 30 травня 2001 року, юридичні особи не несуть відповідальності за адміністративні правопорушення у сфері охорон навколишнього природного середовища.

Проте слід сказати, що Кодекс про адміністративні правопорушення не є єдиним нормативно-правовим актом, що містить перелік адміністративних правопорушень у сфері охорони навколишнього природного середовища. Так, Законом України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24 лютого 1994 року передбачено адміністративну відповідальність юридичних осіб у сфері охорони навколишнього природного середовища. Прикладом є ч. 1 ст. 46, яка передбачає, що до підприємств, підприємців, установ, організацій за порушення вимог щодо додержання тиші та обмежень певних видів діяльності, що супроводжуються шумом, підприємство, установа, організація, громадянин – суб'єкт господарської діяльності сплачує штраф у розмірі від п'ятдесяти до чотирьохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. У разі, коли підприємство, установа, організація або громадянин – суб'єкт господарської діяльності не припинили порушення після застосування

фінансової санкції, вони сплачують штраф у розмірі ста відсотків вартості реалізованої продукції, виконаних робіт, наданих послуг і т.д.

Види адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері охорони навколишнього природного середовища, які застосовуються до юридичних осіб не є обмеженими лише даним законом. Так, Законом України «Про виключну (морську) економічну зону України» визначено види правопорушень, за яких настає відповідальність фізичних та юридичних осіб. Це такі види правопорушень, як: забруднення морського середовища, незаконна експлуатація природних ресурсів, порушення правил безпечної експлуатації споруд, незаконна промислова діяльність. Також у Законі України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності» визначено те, що суб'єктами даного виду відповідальності є юридичні особи. Прикладом є те, що підприємства, котрі надають технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва, несуть відповідальність у вигляді штрафу за подання недостовірної інформації у складі раніше наданих технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва, відмову у наданні технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта будівництва або порушення строку їх надання.

Отже, можна зробити висновок, що суб'єктами адміністративної відповідальності у сфері охорони навколишнього природного середовища є як і фізичні так і юридичні особи. Головною проблемою є те, що такий суб'єкт відповідальності як юридична особа не визначений у основному акті у даній сфері, тобто у Кодексі про адміністративні правопорушення. Тому один із шляхів вирішення даної проблеми є необхідністю усунення в законодавстві невідповідностей між двома елементами правового статусу суб'єктів права – юридичних осіб, – обов'язками і відповідальністю в сфері охорони довкілля і встановлення адміністративної відповідальності юридичних осіб за екологічні правопорушення та систематизацію норм, що її регулюють у новому адміністративно-деліктному законодавстві. Так, превентивна функція адміністративних штрафів значно посилиться за умови введення до числа суб'єктів відповідальності за екологічні правопорушення юридичних осіб та встановлення щодо них значно більших розмірів штрафів, порівняно із штрафами, що застосовуються до фізичних осіб. Тому включення юридичних осіб до суб'єктів адміністративних правопорушень сприятиме виявленню умов вчинення злочинів у сфері охорони навколишнього природного середовища даними суб'єктами, а також запобігати їх вчиненню.

Список використаних джерел:

1. Нечитайленко В.А. Деякі проблеми адміністративної відповідальності за правопорушення / В.А. Нечитайленко // Право та управління. – 2011. – № 2. – С. 262-270.